

les claus del dia

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

‘El Mundo’ no gosa avalar el que diu Pilar Urbano del rei i el 23-F

El Mundo llançava ahir una bomba contra el relat oficial del 23-F. Ho feia a partir d'una entrevista amb la seva col·laboradora Pilar Urbano, que dijous presenta llibre nou. A l'article Urbano suggereix que l'anomenat "elefant blanc" del 23-F –la figura que havia d'avaluar el govern de concentració d'Armada, cas que s'hagués imposat aquesta opció– "només podia ser el rei", una valoració que atribueix a Sabino Fernández Campo, assistent personal del monarca, mort el 1999. No tinc cap dubte que si fos cert, aquest hauria

de ser el titular. Però el diari optava per posar-ne en portada un de ben diferent ("Suárez va proposar al rei revocar la seva dimissió l'endemà del 23-F"), que té l'avantatge de ser poc querellable, ja que l'afectat descansa per sempre. I, a l'editorial, li feien un Gary Cooper a Urbano i la deixaven sola davant del perill: "El Mundo no assumeix en la seva integritat les afirmacions de la periodista, ja que algunes poden posar en qüestió la lleialtat constitucional del cap d'estat". La idea de la implicació del rei en el cop (d'Armada) sí que la jugaven en un subtítol: "El rei ens va salvar *in extremis* d'un cop que havia posat en marxa, sense voler que fos un cop, volent que fos una solució, però Adolfo deia: «Això és un cop!»". Altra vegada l'escut antiquerelles. 1) Cita textual de l'autora. 2) La font –Suárez– ja no està disponible. I 3) Formulació recargolada, un cop que no és un cop que sí que és un cop. I una mica de context. L'any 2008 Pilar Urbano va partir peres amb la Zarzuela, que li va desacreditar el seu llibre entrevista amb la reina (per culpa d'uns comentaris de Sofia sobre eutanàsia, avortament i matrimoni homosexual). La reacció a aquest altre llibre promet.

Àlbum de titulars

"«Heu traspasat línies vermelles»" (Portada d'El País, sobre un debat a l'entorn de l'independentisme, amb tots els partits. Cap dels subtítols aclareix qui diu la frase o qui traspasa les línies: no calia?)

PARLEM-NE

DAVID MIRÓ
SUBDIRECTOR

Manifest contra les faltes d'ortografia

UN DELS EFECTES col·laterals de l'explosió de les xarxes socials és l'augment exponencial de la producció escrita mundial, de manera que gràcies al miracle de Twitter, Facebook i WhatsApp els aficionats a la psicoescriptura tenim una nova manera d'aproximar-nos als personatges públics. Sempre he cregut que l'escriptura és el reflex de l'ànima, perquè ens dona múltiples pistes sobre la manera de pensar, que vol dir de ser, de l'autor del text. Si algú escriu enrevés, amb frases llargues i una gran quantitat de subordinades, és perquè ell mateix és recargolat i complicat, i tendeix a veure les coses pel costat

més insospitat. Si algú fa servir moltes metàfores i frases fetes és un esperit eminentment pràctic i té un cervell que funciona per analogia. Per contra, aquell que escriu fàcil i transparent, aquell que té la capacitat de veure-hi clar on altres hi veuen fosc, és perquè té el cap ben moblat i tot ho passa pel sedàs del raciocini.

Però més enllà de l'anàlisi estilística, la prova definitiva, allò que delata de veritat, són les faltes d'ortografia. Hi ha personatges públics, alguns amb altes responsabilitats de govern o a l'empresa privada, amb un perfil de patriota granític, que fan unes faltes que fan esgarriar. I les fan, a més, sense avergonyir-se'n, davant de tothom. És una cosa que em deixa perplex i que em porta a la següent reflexió. Com puc confiar en algú que no és capaç d'aprendre's un senzill codi ortogràfic? Com he de depositar algun crèdit en algú que no es pren seriosament la pròpia llengua? Farien el mateix a Anglaterra o a França? És més, tindrien la mateixa descurança en castellà?

Des d'aquest article vull fer una crida per començar a penalitzar socialment les faltes d'ortografia i a escarnir aquells que no tenen cap excusa per fer-ne. I recordant les figures de Joan Solà i Joan Fuster, diria que, per alliberar un país, el primer pas és escriure bé.

vist alttwitter

Marc Puigdomènech (@mpuigdomenech)

President local d'ERC-Tortosa

"La riuada de gent que avui som al #30MDelta demostra que, ara com fa una dècada, aquesta lluita és la de tot un territori pel seu futur"

Marta Ribas Frías (@martaribasfrías)

Diputada al Parlament (ICV)

"Avui els meus són a l'Ebre tornant a lluitar a la batalla pel riu i el territori, i els que vull derrotar són a Tarragona venent-se el país"

Santi Vila (@SantiVila)

Conseller de Territori i Sostenibilitat

"Signat l'acord BCN World, ara tot el suport a la gent que es manifesta per l'Ebre. Un país i un govern compromès amb les persones i territoris"

Pipo Serrano (@piposerrano)

Periodista

"M'ha semblat sentir que part dels beneficis de #BCNWorld es destinaran a combatre la ludopatia... Bon gag! Enhorabona als guionistes!"

Ernest Folch (@ernestfolch)

Editor

"Arriba la primavera i rebrota l'amor de la sociovergència amb els casinos de BCN World i la publi de TV3. El vell ordre no morirà mai!"

Bernat Dedéu (@BernatDedeu)

Filòsof

"Que només un parc temàtic faci possible una fotografia entre dos líders com Artur Mas i @pere.navarro ens hauria de fer reflexionar a tots"

Francesc Vallès (@frvalles)

Diputat al Congrés (PSC)

"#BCNWorld dinamitzarà l'economia i diversificarà l'oferta d'oci. Ara cal garantir respecte al nostre patrimoni, cultura, història i medi ambient"

Joan Margall (@joanmargall)

Historiador

"Continuo sense sentir cap socialista d'aquells que, pel fet de ser independentista, m'acusen d'estar a favor de Mas i les retallades #BCNWorld"

Marta Rivera Cruz (@MartaRiveraCruz)

Periodista

"El preu que Ricardo García i Javier Espinosa han pagat per informar en llibertat ha estat de 197 dies. Els hi deuen. Els hi devem"

Natalia Molero (@nataliamolero)

Professora de ciències polítiques a la UAB

"Ha mort Modest Prats (al cel sia), professor de molts, savi per a tots, que ens va ensenyar amb mà ferma i esperit noble la grandesa de la nostra llengua"

Jaume Claramunt (@jaumeclaramunt)

Propietari d'una empresa de serveis informàtics

"«Si no aconseguim un futur de plena normalitat, no és perquè no hi sigui: és perquè no hem sabut o volgut fer-lo possible» #ModestPrats"

IAQUÍ

CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR

Cuideu-me els pobres però no els compteu

CAL AGRAIR a ministres com Montoro la transparència amb què parlen i no dissimulen. La seva crítica a l'informe de Càritas sobre la pobresa és modèlica perquè es retrata a cada frase, se li entén tot. 1) Montoro diu que l'informe de Càritas es basa només en dades i no s'ajusta a la realitat. Bé, les dades en principi són el seu negociat, ell s'hi basa molt, en dades, tot i que té tirada a maquillar-les per quadrar-les. I dir que una entitat que trepitja la realitat de la pobresa viu allunyada de la realitat sí que és viure allunyat de la realitat. 2) Montoro demana a Càritas que no obri debats sobre la pobresa. No? I què han de fer les entitats del tercer sector, sinó obrir debats per acabar amb la desigualtat? I què ha de fer un ministre sinó participar en els debats sobre la pobresa? 3) Montoro lloa, això sí, la feina social de Càritas. Ara va quedant més clar: que m'atenguin els pobres però no cal que els comptin, això ja ho farà jo que sé fer jocs de mans amb les dades estadístiques. 4) Montoro troba greu que Càritas barregi conceptes i compari, per exemple, com reduiria la pobresa una inversió similar a la dedicada a rescatar autopistes. Per què no es poden fer comparacions? ¿No és la feina d'un govern establir prioritats? ¿Una prioritat no és triar on poses uns diners i on no poses els altres? Torno al començament: les declaracions de Montoro són un retrat precís de com molts governs veuen el tercer sector: gent que exagera, tot el dia demana, es fica on no l'han cridat i obre debats que no toquen. El drama és que en els últims anys qui més ha demanat (i ha obtingut) són sectors com el financer. I denunciar que es rescaten autopistes i bancs però no persones serà demagògic quan deixi de ser una descripció de la realitat.

LA TRIA DEL DIRECTOR

La polèmica sobre les primàries del PSC a Barcelona portarà cua. A Política trobareu les claus i les dades de les votacions

L'anàlisi del catedràtic d'ecologia Narcís Prat, a Societat, permet entendre el context de la mobilització per salvar l'Ebre

L'estètica de les noves pin-ups es revolta contra la imposició de la moda de revista. A Estils

director@ara.cat
Twitter: @carlescapde